

Skatteministeriet

24. april 2019
J.nr. 2019 - 303

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 213 - Forslag til Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om retsafgifter og forskellige andre love (Forenkling af regler om forældelses-
håndtering, modregning ved transporter, flere skyldnere på samme fordring, eftergivelse
og afskrivning, retsafgift m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 9. april 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske
fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for, hvor mange personer, der årligt vil blive omfattet, og hvad de forventede årlige økonomiske konsekvenser i form af manglende inddrivelse vil være ved at indføre en regel, hvor personer, der har været uden betalingsevne, får eftergivet deres gæld til det offentlige. Ministeren bedes udarbejde opgørelsen ud fra tre modeller, hvor denne afskrivning af gæld foretages efter henholdsvis 3, 4 og 5 år uden betalingssevne.

Svar

Skatteforvaltningen har oplyst, at der for personskyldnere med gæld under inddrivelse alene er betalingsevneoplysninger, der går tilbage til december 2016. Det er derfor ikke muligt at redegøre for, hvor mange personskyldnere der årligt vil få eftergivet deres gæld, hvis der indføres en bestemmelse om bortfald af gælden ved manglende betalingsevne i 3, 4 eller 5 år.

Det kan dog oplyses, at der i dag er ca. 138.000 personskyldnere, der har været uden betalingsevne uafbrudt i 2 år og 5 måneder. Deres samlede gæld til det offentlige udgør ca. 17 mia. kr., som opgjort til kursværdi udgør ca. 340 mio. kr., svarende til hvad der forventes inddrevet via særskilt lønindeholdelse over de kommende 20 år.

Kursværdien er beregnet på baggrund af den enkelte skyldners gæld og indkomst samt en lang række antagelser, herunder en inddrivelsesperiode på 20 år, en konstant betalingsevne og en diskonteringsrente på 4,5 pct. Derudover forudsætter kursværdimodellen, at alle inddrivelsesredskaber er til rådighed, og at alle fordringer er retskraftige. Den opgjorte kursværdi tager ikke højde for eventuelle frivillige indbetalinger og modregning i f.eks. overskydende skat.

Hvis gælden afskrives for personer, der har været uden betalingsevne i 2 år og 5 måneder, vil kursværdien af den eksisterende gæld falde med ca. 340 mio. kr. Langt hovedparten vil vedrøre ikke-statslige krav.

Antagelsen om en konstant betalingsevne medfører, at der ikke tages højde for de skyldnere, der ville have fået betalingsevne på længere sigt og dermed ville have kunnet afdrage på gælden. Det vil isoleret set indebære, at det umiddelbare mindreprovenu opgjort ved ændringen af kursværdien vil være et underkantsskøn. Hertil kommer et mindreprovenu fra afskrivning af gæld for personer, som fremadrettet vil blive omfattet af ændringen.

Indførelse af den skitserede regel vil indebære en uhensigtsmæssig incitamentsstruktur og vil kunne have en negativ effekt på arbejdsudbuddet, fordi det vil kunne betale sig for nogle skyldnere at undlade at påtage sig et job, da de derved kan få afskrevet deres gæld.

I forbindelse med udarbejdelse af forslaget om klarere regler for eftergivelse af gæld for at tilgodese socialt udsatte har det været overvejet, om den særlige regel om eftergivelse i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige i lighed med den nu ophævede ESG-ordning i

stedet skulle anvende objektive kriterier for eftergivelse af gæld, såsom eksempelvis at manglende betalingsevne i et vist antal år – f.eks. 3 år – skal føre til eftergivelse.

Imidlertid er det ikke fundet hensigtsmæssigt, da en sådan ordning på den ene side risikerer at udelukke skyldnere, der efter en subjektiv vurdering bør kunne få eftergivet deres gæld, og på den anden side risikerer at virke som en form for drejebog, hvor skyldnere kan indrette sig på og gå efter at opfylde de objektive kriterier og opnå gældseftergivelse, selv om det efter en mere subjektiv vurdering ikke findes rimeligt. ESG-ordningen kunne f.eks. efter sin ordlyd anvendes til eftergivelse af studiegæld for unge nyuddannede personer, hvis blot vedkommende havde været arbejdsløs i 4 år, og uanset om arbejdsløsheden var ”selvvalgt”.

Endelig bemærkes, at der efter de gældende regler om eftergivelse skal foretages en vurdering af en række subjektive betingelser, herunder omstændighederne omkring gældens opståen, og hvad skyldneren har gjort for at opfylde sine gældsforpligtelser. Det kan virke stødende for retsfølelsen, hvis en skyldner ved at have været uden betalingsevne i 3, 4 eller 5 år kan få et retskrav på bortfald af gæld, der f.eks. er pådraget ved strafbare forhold. De gældende regler om eftergivelse er således netop udtryk for en hensyntagen til både den skyldner, der ikke inden for en årrække kan betale sin gæld, og retsfølelsen. Jeg kan derfor ikke støtte en indførelse af den skitserede model.